

Ljeska

Školski list učenika Osnovne škole Gvozd

U OVOM BROJU:

Poslušaj savjet	3
Poučne priče	4-5
Zanimljivosti	6-7
Naši uspjesi 2017./2018.	8-9
Događonica	10-18
Obilježili smo	19-23
Izvan školskog dvorišta	24-26
Flash vijesti u fotografijama	27-28
Intervju s učenicima	29
Školski intervju s učiteljima	30-31
Priča za najmlađe	32-33
Dobro je znati	34
Kutak za opuštanje	35-36

POSEBNE ZANIMLJIVOSTI:

- Uručena nam je nagrada "Otisak srca"
- Božićna priredba
- Obilježili smo Svjetski dan sporta
- Maskenbal u školi
- Svečano obilježavanje Dana škole
- Terenska nastava—Zagreb
- Školski intervju s učenicima i učiteljima

IMPRESIUM

ŠKOLSKI LIST "Lijeska"

List učenika OŠ Gvozd, Gvozd

Br. 4, šk. god. 2017./2018.

Gvozd, kralja Petra Svačića 21

E-mail: os-gvozd@os-gvozd.skole.hr

Web: www.os-gvozd.skole.hr

Urednica i voditeljica novinarske grupe: Nikolina Sukalić Rom, učiteljica povijesti

Školska grupa: Gabriela Dedić, Lola Lovrić, Dragana Pajić, Mihaela Samardžija, Dario Dedić, Anamaria Pavlović, Mirjana Zimonja

Suradnici: učitelji razredne i predmetne nastave, stručne suradnice i ravnateljica

Grafičko oblikovanje: Nikolina Sukalić Rom, učiteljica povijesti

Lektura: Marko Katavić, učitelj hrvatskog jezika

RIJEČ UREDNIKA

Dragi "Lijeskovci"

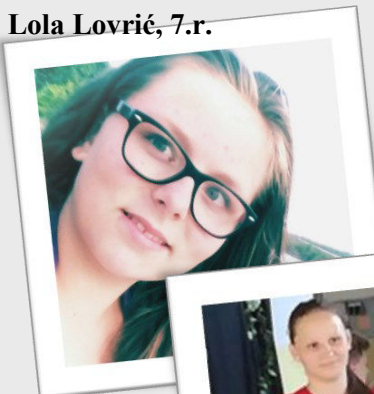
Još je jedna školska godina iza nas, a još jedno, četvrto po redu, izdanje naše "Lijeske" pred vama.

I ove vam godine donosimo pregršt veselih i, vjerujemo, vama zanimljivih tema. Podsjetit ćemo vas na sva zbivanja u našoj školi tijekom ove školske godine. Donosimo vam sve važne događaje, proslave, vaše i naše uspjehe, umjetnička ostvarenja i još puno toga zanimljivoga.

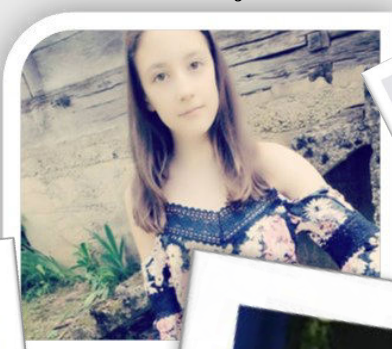
Nadamo se da smo uspjeli u zadatku koji smo si zadali te da ćemo uspjeti namamiti osmijeh na vaša lica.

Pozivamo vas da uživate listajući našu i vašu "Lijesku".

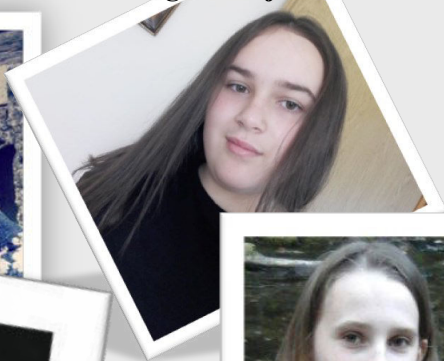
Lola Lovrić, 7.r.

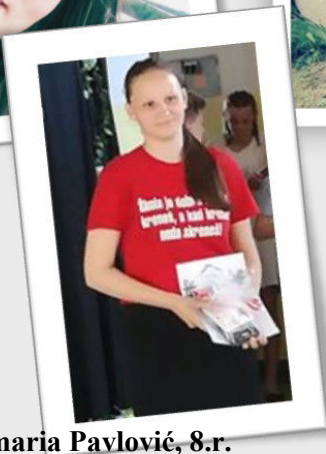
Mihaela Samardžija, 7.r.

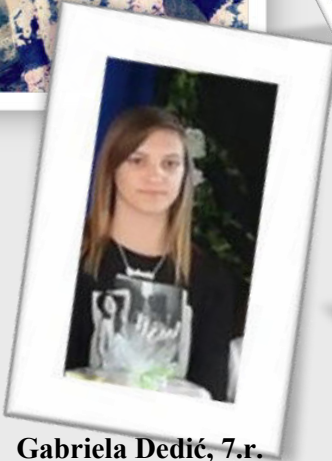
Dragana Pajić, 7.r.

Anamaria Pavlović, 8.r.

Gabriela Dedić, 7.r.

Mirjana Zimonja, 8.r.

Svi mi volimo biti kuleri i ostavljati dojam kako je za nas sve mačji kašalj. No, ispred školske ploče to i ne ide tako glatko.

Gdje najednom nestane taj naš cool lik? Kako biti cool kada su sve oči u razredu uprte u tebe? Kako biti cool kad te ON ili ONA promatra ispod obrva?

Naše školski list vam u svakome broju donosi razno razne savjete. Ovoga puta vas savjetujemo kako i na koji način prevladati strah od ispitivanja.

1. Stopiranje

Zastrašujuću misao („To je jako teško!“ i sl.) pokušaj zaustaviti tako da počneš misliti o nečemu ohrabrujućem, o nekoj osobi koja ti daje podršku, o nekom mjestu na kojem se osjećaš sigurno i sl.. Neka to ne bude maštanje unedogled, nego samo kratka pomisao u „kriznoj situaciji“.

2. Ponavljanje

Ako nešto ponoviš više puta, to je manja vjerojatnost da će ti to „ispariti“ iz pamćenja i da se nećeš moći sjetiti u ispitnoj situaciji.

3. Proba pred nekim drugim

Tremu ispitne situacije možeš ublažiti tako da imaš „generalnu probu“. Što je „generalnih proba“ više, to bolje. Tako možeš probati sam, na način da zamisliš kako odgovaraš, ili tako da netko drugi glumi učitelja (prijatelj, roditelj, sestra, brat ...).

4. Bivši strahovi

Prisjeti se neke prošle situacije u kojoj te bilo strah. Prije godinu ili više dana. Kako ti se sada to čini? Vjerojatno izaziva smijeh.

Tako ćeš se jednom smijati i sadašnjem strahu! Nije li on zapravo beznačajan?

5. Što mi se može dogoditi?

Razmisli što ti se zapravo može dogoditi ako ne pokažeš dovoljno znanja.

Što je najgore što ti se može dogoditi? Morat ćeš ponovno učiti, morat ćeš roditeljima obrazložiti zašto je tako ispalo.

Je li to popravljivo? Ako jest, u čemu je onda problem?

6. Kamo gledaš pri ispitivanju?

Ako te pogled u učitelja/icu prilikom ispitivanja zbunjuje i izaziva strah, zagledaj se u jednu točku (iznad njegove glave ili sl.) i odgovaraj.

Tada zamisli stranicu u udžbeniku ili bilježnici na kojoj je to gradivo, zamisli crtež, shemu ili sl.. Ako te nastavnik pita zašto ne gledaš u njega, pristojno mu objasni da ti je tako lakše odgovarati.

Sretno!

AHILOVA PETA

Ahilej, najveći i najcjenjeniji grči junak, bio je sin kralja Tesalije i princeze Oceana. Njegova majka, koja je pripadala obitelji bogova Olimpa, željela je da njezin sin Ahilej bude besmrtn kao i ona. Odmah nakon njegova rođenja, uronila ga je u vodu rijeke Stig, koja je imala moć omogućiti mu neranjivost. Da dječak ne bi pao u vodu i utopio se, uhvatila ga je za petu, koja se tako nije smočila.

Ahilej je odrastao i postao nepobjedivi ratnik. Nosio je oružje koje je posebno za njega izradio Hefest u svojoj radionici u srcu Etne. Tim oružjem borio se protiv trojanskih junaka tijekom opsade Troje. Nitko ga nije mogao pobijediti; čarobna voda rijeke Stig štitila ga je od koplja i strijela. No, Paris, trojanski princ koji je izazvao taj rat ugrabivši lijepu Helenu, znao je kamo treba gađati nepobjedivog junaka.

Naoružan lukom i strijelama, ciljao je ravno u petu. Tako je ubio Ahileja, kojemu su bogovi podarili kratak, ali veličanstven život, i kojega će se zauvijek pamtititi kao najvećega među junacima.

* I danas se koristi izraz Ahilova peta kada se želi izraziti nečija slaba ili osjetljiva točka.

PANDORINA KUTIJA

Pandorina kutija je bila posuda svih zala. Nosila ju je Pandora, prva žena koju je Zeus poslao ljudima, kao kaznu.

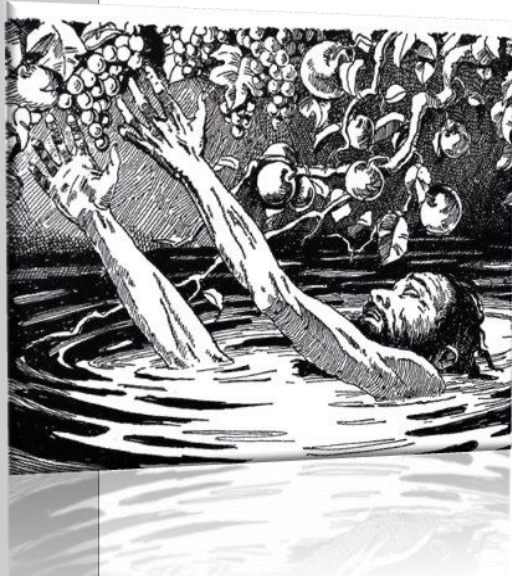

Nakon što je Prometej bogovima ukrao vatru i dao je ljudima, Zeus je naredio ostalim bogovima da načine ženu.

Bogovi s Olimpa darivali su je raznim osobinama, pa ju je tako Hera obdarila znatiželjom. Hermes joj je dao posudu i odveo je Prometejevom bratu, Epimeteju, kojega je Prometej upozorio da ne prima nikakve darove od bogova.

No, Epimetej se zaljubio u Pandoru, primio ju, ali joj je ipak naredio da ne otvara posudu koju je donijela sa sobom. Znatiželja je ipak prevladala te je Pandora posudu otvorila, a iz nje su izašla sva zla svijeta, koja su gotovo uništila čovječanstvo koje je do tada živjelo u blagostanju. Pandora je posudu brzo zatvorila, a unutra je ostala samo nada. Svijet je bio vrlo hladan i turoban, a onda je Pandora opet otvorila kutiju te je nada izletjela van. Tako je čovječanstvo i u zlim vremenima imalo nadu.

TANTALOVE MUKE

Tantal je bio Zeusov sin i njegov miljenik. Bio je ohol, drzak i uvijek je dobivao sve što je htio. Budući da je bio smrtnik, silno se želio izjednačiti s bogovima. Kad ga je Zeus pozvao na gozbu na Olimp, Tantal je ukrao ambroziju koju je donio ljudima i otkrio im tajnu vječne mladosti. Tantal je nastavio iskušavati sveznanje bogova, pa su ga odlučili kazniti.

Tantal je bio kažnjen tako da je do vrata bio u hladnoj vodi, a iznad glave su mu bile grane s prekrasnim voćnim plodovima. Kad god bi poželio ubrati plod, grane bi se izmakle. Kad god bi poželio popiti hladne vode, voda bi se povukla.

*Grčki mit o Tantalu postao je i metafora ("Tantalove muke") za uzaludno i neispunjivo iskušenje.

HERAKLO I ATLANT

Heraklo je bio poznati grčki junak, sin Zeusa i Alkmene. Među mnogim Heraklovim pustolovinama, posebno se izdvaja dvanaest zadataka koje mu je nametnuo mikenski kralj Euristej. Zadaci su Heraklu bili uvjet za dolazak na Olimp i dobivanje besmrtnosti.

Jedanaesti zadatak koji je Heraklo morao izvršiti bio je donijeti Hesperidine zlatne jabuke. Zlatne jabuke su rasle u vrtu koji su čuvalе nimfe Hesperide i strašan zmaj. Nerej iz rijeke Po savjetovao je Heraklu da zamoli za pomoć Atlanta. Atlant (Atlas) je bio jedan od Titana koji su se borili protiv Zeusa, pa je za kaznu morao držati nebeski svod.

Div Atlant bi učinio sve da se malo odmori od svog teškog posla, pa se ponudio da će sam ubrati jabuke ako mu Heraklo pridrži nebeski svod. Heraklo je znao da jabuke čuva zmaj Ladon koji nikad ne spava te je pristao. Atlant je donio jabuke, a obzirom da se nije htio vratiti svojem starom poslu, ponudio se da ih odnese u Mikenu. Heraklo je prozreo njegovu lukavost. Rekao je Atlantu da samo na trenutak pridrži svod dok sebi ne napravi podlogu za rame, jer ga boli zbog velikog pritiska. Potom je Heraklo uzeo jabuke i zaputio se prema Eristeju, a Atlas je teret morao nositi i nakon svoje smrti.

* Po divu Atlantu (Atlasu) je naziv dobila zbirka zemljopisnih karata.

Ne morate biti ljubitelj arhitekture da bi vas ove neobične građevine oduševile svojom pojavom. Nije ni čudo, jer ove su interesantne građevine prava umjetnička djela vrijedna divljenja. Morate priznati da su se kreativni arhitekti ovih građevina zaista potrudili kako bi svoj nacrt građevine učinili što više neobičnijim i upečatljivim i tako ušli u povijest. Nije ni čudo da su ove fascinantne građevine postale prave turističke atrakcije u gradovima u kojima su sagrađene. Čovjek se mora zapitati, kako su takva zdanja uopće sagrađena?

Neobične

Naopaka kuća, Poljska

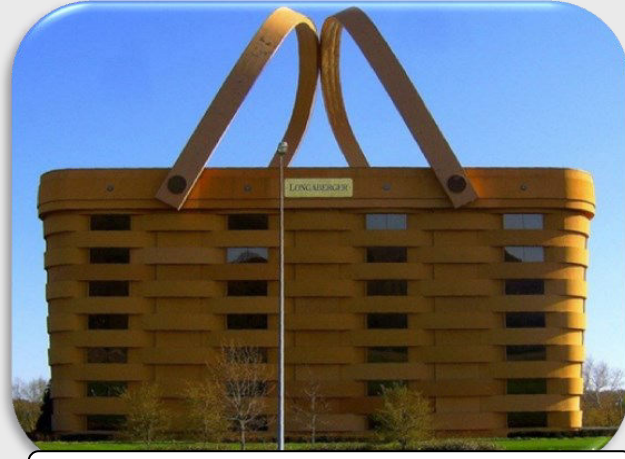
Bubble Palace, Francuska

Iskrivljena kuća, Poljska

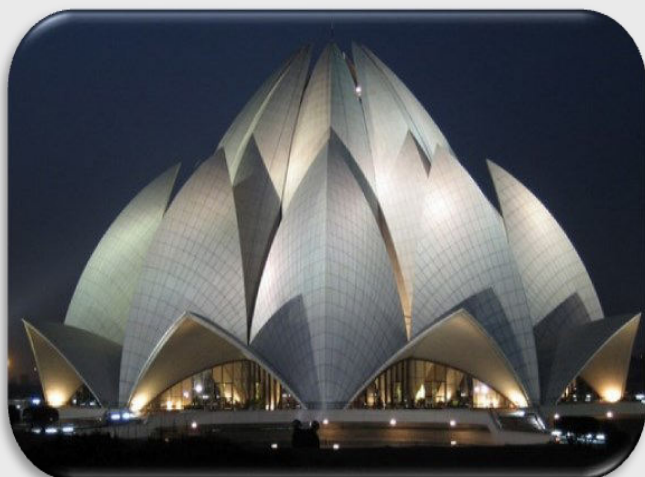

Kamena kuća, Portugal

Zgrada košara – The Basket Building, SAD

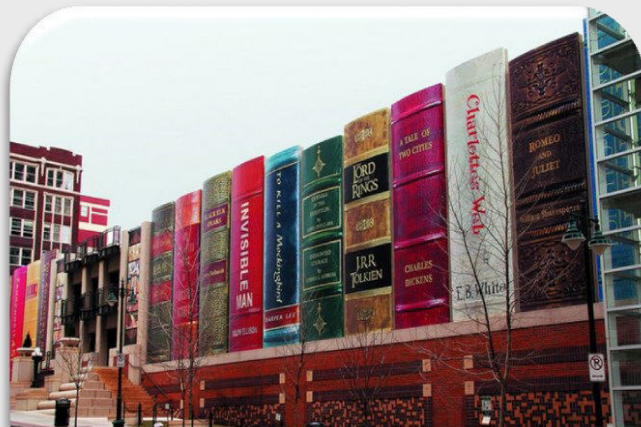
građevine svijeta

Hram Lotus - nalazi se u New Delhiju, a ime duguje svojem obliku, koji podsjeća na cvijet lotosa. Arhitekt ove 40-metarske građevine je Iranac Fariborz Sahba, a završena je 1986. godine. Jedan je od sedam velikih hramova monoteističke religije Baha'i je glavni hram svih poklonika te religije na indijskom potkontinentu.

Građevina Piano, Kina
Građevina u obliku klavira, kao što joj samo ime govori, nalazi se u kineskom gradu Anhuiu. Osim oblika klavira, sadrži i staklenu violinu u kojoj se nalaze stepenice.
Ova zanimljiva građevina završena je 2007. godine te se koristi kao prostor za izložbe.

Gradska knjižnica u Kansasu na pročelju južnog dijela zgrade, gdje se nalazi garaža, sadrži omoćnice 22 knjige koje su izabrali sami građani tog grada.

CRAZY HOUSE, Vijetnam
Iako izgleda kao kućica iz bajke, ona je stvarna građevina koja se nalazi u vijetnamskog gradu Dalatu. Otvorena je 1990. godine. Njezin je izgled inspiriran prirodnim strukturama, ali i radom Antonija Gaudija.

WAT RONG KHUN, Tajland
Poznatiji kao Bijeli hram, nalazi se u Tajlandu. Hram se sastoji od devet odvojenih zgrada te je izgrađen u stilu budističkog hrama.
Za posjetitelje je otvoren od 1997. g., a koristi se kao prostor za umjetničke izložbe.

Tijekom školske 2017./2018. godine učenici naše škole ulagali su dosta truda i volje u rad, što ih je na kraju dovelo do županijskih i državnog natjecanja. Izdajamo rezultate, a sudionicima od srca čestitamo i nadamo se da će nadolazeće generacije biti još uspješnije.

* 02. ožujka 2018. učenica 5. razreda, Nikolina Vuković, osvojila je 10. mjesto na Županijskom natjecanju mladih tehničara u kategoriji "Maketarstvo i modelarstvo".

Na istom natjecanju, ali u kategoriji "Graditeljstvo" učenik 6. razreda, Mario Gabriel Marić, osvojio je 5. mjesto.

(mentorica: učiteljica Ivana Šipuš)

* 05. ožujka 2018. učenica 7. razreda, Dragana Pajić, sudjelovala je na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika i osvojila 19. mjesto.

(mentor: učitelj Marko Katavić)

* 07. ožujka 2018. održano je Županijsko natjecanje iz povijesti. Natjecanju su pristupile učenice 7. razreda: Gabriela Dedić - 4. mjesto, Mihaela Samardžija - 5. mjesto, Dragana Pajić - 6. mjesto, Lola Lovrić - 9. mjesto

te učenice 8. razreda:

Anamarija Pavlović - 6. mjesto i

Mirjana Zimonja 10. mjesto.

(mentorica: učiteljica Nikolina Sukalić Rom)

* U nagradnom natječaju "Hrvatska kakvu želimo" sudjelovalo je četiri učenika naše škole pod mentorstvom učiteljica Viktorije Ljubešić i Mirjane Vidović te učitelja Marka Katavića.

Učenica 3. razreda Maja Klasan u kategoriji likovnih radova od I. do IV. razreda osvojila je prvo mjesto, a učenica Gabriela Dedić u kategoriji likovnih radova od V. do VIII. razreda osvojila je drugo mjesto.

* 11. travnja 2018. održano je Županijsko natjecanje u krosu. Na natjecanju su sudjelovale 23. škole. Učenice: Mihaela Relković (6.r.), Gabriela Dedić (7.r.), Lana Delić (7.r.) i Matea Jurin (8.r.) osvojile su u ekipnom natjecanju djevojčica 12. mjesto.

U kategoriji ekipnog natjecanja dječaka, naši su učenici osvojili 15. mjesto. Ekipu su predstavljali: Dario Dedić (7.r.), Dragan Komazec (7.r.) Antonio Šalić (8.r.) i Mile Crevar (8.r.).

(mentor: učitelj Kristijan Ljubišić)

* 24. travnja 2018. na Županijskom natjecanju "Sigurno u prometu 2018." u pojedinačnim rezultatima

u konkurenciji dječaka Marko Tomić (5. r.)

osvojio je prvo mjesto, dok je učenik Mario Gabriel Marić (5.r.) osvojio deveto mjesto.

U pojedinačnim rezultatima u konkurenciji djevojčica učenica Mihaela Relković (6.r.) osvojila je prvo mjesto,

a

Antonia Dedić (5.r.) deveto mjesto.

U ekipnoj konkurenciji naša škola osvojila je 1. mjesto. (mentorica: učiteljica Ivana Šipuš)

* Od 22. do 25. svibnja u Rovinju se održavalo 26. državno natjecanje "Sigurno u prometu". Prema ostvarenim

rezultatima sa Županijskog natjecanja, dvoje se učenika

plasiralo se na Državno natjecanje, Marko Tomić i Mihaela Relković. Marko je osvojio 17. mjesto, a Mihaela 33.

(mentorica: učiteljica Ivana Šipuš)

Mihaela Samardžija, 7.r.

Potaknuti natječajem Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva "Otisak srca", učenici 8. r., polaznici izbornog nastavnog predmeta Građanskog odgoja i obrazovanja, i učiteljica Nikolina Sukalić Rom, odlučili su temu volonterstva povezati s ovim natječajem. Njima su se pridružili učenici 2. r. s učiteljicom Mirjanom Šeović.

Inicijativi smo nadjenuli naziv „Činim pravu stvar“, prijavili se na natječaj i osvojili nagradu u iznosu od 10 000 kn.

Kao što smo naveli i u prijavi za Natječaj, dobivenu nagradu smo uložili u kupnju dviju dječjih sprava za školski park, a svrha će im biti opušteno i razigrano provođenje slobodnog vremena.

Glavna aktivnost u okviru inicijative bila je usmjerena prema najstarijim i najmlađim mještanima lokalne zajednice.

A kako biste bolje shvatili što smo sve to radili, pročitajte našu kronološku provedbu aktivnosti:

05. 12. 2017. godine u Mjesnoj knjižnici i čitaonici Gvozd, osmaši su predstavili okupljenim gostima sadržaj volonterske inicijative, dok su učenici 2. r. pripremili kraći program. Nazočnima su uručeni prigodni pokloni, privjesci u obliku srca, koje su izradili učenici 2. r.

12. 12. 2017. posjetili smo Dječji vrtić Gvozd. Učenici 2. r. pripremili su igrokaz primjeren vrtićancima i poklonili im igru memory koju su sami izradili u sklopu svoje izvannastavne aktivnosti.

siječanj/travanj – tijekom zimskih dana osmaši redovito obilaze starije osobe te im pomažu u donošenju drva u kuće i stanove, odlasku u trgovine te brojnim drugim kućanskim poslovima.

05. 2. 2018. osmaši posjećuju baku Darinku, s kojom smo ujedno i najviše surađivali, te pomažu u obavljanju kućanskih poslova.

28. 3. 2018. učenici 2. r. ugostili su stariju sumještanku, Ljiljanu Dragić. Baka Ljiljana je učenike, ali i nazočne učiteljice, podučila davno zaboravljenoj tehnici bojanja jaja. Kako se bližilo vrijeme Uskrsa, bilo je dobro podsjetiti se kakve su se to pisanice nalazile u uskršnjim košaricama naših baka. Većina nazočnih je po prvi puta naučila kako ukasiti jaja voskom.

24. 4. 2018. 2. r. je ugostio vrtićance na satu tjelesne i zdravstvena kulture. Cilj susreta je bio promicanje tjelovježbe od najranije dobi koja pozitivno utječe na zdravlje i razvoj djece. Oponašali su pokrete pojedinih životinja, a naši su se mali gosti spremno uključili i u štafetne igre, prilikom čega su, baš poput pravih sportaša, prihvaćali dogovorena pravila.

12. 6. 2018. izradili smo zahvalnice i podijelili ih bakama koje su nam ukazale povjerenje i s nama surađivale.

A naša draga baka Darinka je svakako zaslužila i orhideju.

Svakako treba napomenuti kako su se volonterstvu uključili i svi ostali učitelji, učenici i njihovi roditelji. Naime, za kupnju sprava nedostajalo je još oko 2 500 kn, a taj smo iznos nadomjestili tako što su mame, bake i učiteljice

Učiteljice: M. Šeović i N. Sukalić Rom

Hrvatski olimpijski dan

Tradicionalno obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana, u pravome sportskom duhu, nastavljeno je i ove godine. Na ovaj nas dan učitelj TZK-a, Kristijan Ljubišić, podsjeća na važnost unapređenja zdravlja svakodnevnim vježbanjem i provođenjem slobodnog vremena u prirodi. Svoju brzinu i snagu odmjerili smo trčeći kros. Najuspješnijima su dodijeljena priznanja.

„Svi u bijelim majicama slavili smo sport i olimpirizam, promičući olimpijske vrijednosti i važnost bavljenja tjelesnom aktivnošću”.

Međunarodni dan zaštite životinja

Uključivanjem u kampanju „Svom psu možeš reći sve “osim zbogom”, učenici razredne nastave su sa svojim učiteljicama 4. listopada 2017. obilježili Međunarodni dan zaštite životinja.

Sa sadržajem kampanje učenike je upoznala učiteljica Mirjana Šeović. Učiteljica je učenike pozvala na odgovorno ponašanje prema kućnom ljubimcu. Naglašena je važnost cijepljenja i čipiranja pasa. Ukazano je kako svako udomljavanje smanjuje broj pasa lualica, a time i njihovu populaciju u budućnosti.

Prigodnu prezentaciju pripremila je učiteljica Sanja Kovačić, koja je učenike upoznala s obvezama vlasnika kućnih ljubimaca, bolestima koje prenose psi te kako se ponašati u susretu s nepoznatim psom.

Nakon navedenog, učenici su uspješno rješavali nastavne listiće i time pokazali da im je tema bila zanimljiva.

Školska knjižničarka, Anita Gašpar, u knjižnici je pripremila izložbu knjiga o psima.

Dan sjećanja na Vukovar

Na zbivanja u Vukovaru, tijekom tromjesečne okupacije, podsjetile su nas učenice Lola Lovrić i Lucija Vuković čitajući tekst popraćen PPT prezentacijom.

Ove smo godine naglasak stavili na mjesta sjećanja. Tako su svi prisutni mogli čuti u kakvim se uvjetima odvijao rad medicinskog osoblja u Vukovarskoj ratnoj bolnici koji su pod kišama granata nastojali sačuvati što više života. Doznalo se nešto više i o važnosti Kukuruznog puta koji je zbog svoje važne uloge nazvan i „Put spasa“. Riječi o zbivanjima na Ovčari nikoga nisu ostavile ravnodušnima. I na kraju, spomenut je Vukovarski vodotoranj koji je postao simbol snage i otpora.

„Iz zahvalnosti onima koji su žrtvovali svoj život da danas živimo u slobodi i za one nedužne koji su poginuli, palimo lampione - simbole života i ljubavi.“ Nakon ovih riječi vjeroučitelja Darija Šudića, svi su djelatnici i učenici škole upalili lampione te njima oblikovali znak križa.

Sveti Nikola u OŠ Gvozd

Točno kako je i planirao, sveti Nikola je 6. prosinca ušetao u našu školu. Iako vidno umoran, Nikola je svako dijete nagradio širokim osmjehom. Prepun školski hol bio je premalen kada su se u podnevnim satima u njemu okupili učenici, djeca iz vrtića Gvozd i njihovi roditelji. Svi su oni željno iščekivali dolazak zaštitnika djece i putnika, svetoga Nikole. Donio je Nikola sa sobom veliku radost i ushitio dječja srca. Kasnije se pojavio i zločesti Krampus koji je zaprijetio da poklona neće biti. Dilemu oko darivanja otklonio je sveti Nikola, hrabro izazvavši Krampusa na dvoboj. U napetom dvoboju Krampus je pretrpio poraz, pa su djeca mogla napokon odahnuti. Učenici razredne nastave i njihove marljive učiteljice organizirali su program dobrodošlice svetome Nikoli. Svojim sudjelovanjem program su obogatila i djeca vrtićke dobi. Za svoj trud nagrađeni su gromoglasnim pljeskom, a sreća s lica dječjeg miljenika nije silazila. Na kraju programa djeci su podijeljeni darovi koje je i ove godine velikodušno financirala općina Gvozd, a u suradnji sa svetim Nikolom.

Dragana Pajić, 7.1.

Dan kravate

Različitim radionicama, učenici su po prvi puta u našoj školi 18. listopada obilježili Dan kravate.

Prvašići su na satu likovne kulture masnim bojama oslikali različite motive kravate. Istovremeno, u učionici drugog razreda izrađivale su se košulje od bijelog papira, a tehnikom akvarela oslikavala se kravata.

Učenici trećeg razreda uključili su se u međunarodni projekt razmjene straničnika, koji organizira Međunarodna udruga školskih knjižničara (IASL). Cilj projekta je upoznavanje učenika putem razmjene straničnika s učenicima iz drugih zemalja svijeta. Ove godine naša škola za partner školu dobila je Rocky Hill School, država Rhode Island, SAD. Tom prilikom učenici 3. razreda ručno su izradili straničnike u obliku kravate koje su poslali u Ameriku.

Četvrtaši su putem prezentacije naučili zanimljive podatke o kravati. Svoje obilježavanje su upotpunili oslikavanjem kravate tehnikom kolaž papira i tempere.

Šestaši su oslikavali košulje i kravate likovnom tehnikom tempere.

Učenici sedmog razreda su prigodnom PPT prezentacijom naučili nešto više o samom nastanku kravate i njenoj povijesti. Za zadatak su dobili napraviti najjednostavniji vez. Potom je uslijedila radionica na kojoj su origami tehnikom napravili košulju i kravatu od papira različitih boja. A svakako najslađa aktivnost je bila oblaganje čokolade

Najviše se veselimo Božiću

“Kad se male ruke slože sve se može”. A da se sve može kad se ruke umnože pokazali su učenici i učitelji naše škole prilikom organiziranja priredbe povodom nadolazećih božićnih blagdana. Oni su zajedničkim radom priredili program bogat plesom, pjesmom, igrokazima i recitacijama te dočarali radost Božića. Kako svaki ozbiljniji događaj ima svoje voditeljice, tako je i ovaj događaj zaslužio imati Luciju Vuković, učenicu 6. razreda i Anu Jajčević, učenicu 5. razreda, koje su neumorno najavljivale svaku točku.

Čuli smo mnoge poznate i svima nam drage božićne pjesme, poput *Zvončići*, *Narodi nam se Kralj Nebeski*, *Božić dolazi*, *Dok vani pada snijeg* i dr.

Da među osnovcima naše škole ima i velikih talenata za ples pokazali su učenici ritmičke skupine razredne nastave, izvevši vesele plesove *Lightitup* i *Jinglebell* u kojima su se skladno njicali i poskakivali u ritmovima Božića.

Sjajni ukras božićne priredbe svakako su bili i oni najmanji, razigrani vrtićanci, koji su prisutne uveselili pjevajući im pjesmu *Zeko i potočić*.

Priredbi su poseban ugođaj dali i upečatljivi igrokazi kojima su učenici kroz razgovor s pastirima dočarali radost dolaska malog Isusa na ovaj svijet.

Mihaela Samardžija, 7.r.

Povijest božićnog drvca

Sve naše Božice vječno nosimo u srcima, a jedan od razloga svakako je i ono prekrasno, svjetlucavo i mirisno božićno drve koje zauzima poseban položaj u prostoriji, a koje se po prvi put pojavilo prije otprilike petstotinjak godina.

Iako su se zimzelene biljke, grančice, ali i manja stabla, kao simboli plodnosti i vječnog života, odavno koristile za ukrašavanje domova u povodu različitih svečanosti i blagdana, božićno drve kakvo mi poznajemo veže se uz kulturu i običaje germanskih naroda. Ono ima svoje korijene u srednjovjekovnoj Njemačkoj i jaslicama kojima se u crkvama i samostanima obilježavao taj veliki kršćanski blagdan. U tom je razdoblju važan dio crkvenih jaslica koje su vjernicima dočaravale biblijski prizor rođenja malog Isusa bio i prikaz rajskog vrta s rajskim drvom te figurama Adama, Eve i zmije. Rajsko drvo s kojeg su na nagovor zmije, odnosno đavla, jeli Adam i Eva dočaravalo se zimzelenim drvцем okićenim crvenim jabukama. S vremenom, negdje već i početkom 15. stoljeća, rajsko drvo se iz jaslica seli u imućnije domove i postaje sve kićenije. Jabukama i orasima dodaju se peciva, keksi i slatkiši, a nešto kasnije pojavljuju se i kuglice, orasi, a ponegdje i krumpiri, zamotani u srebrni ili zlatni papir.

Zanimljivo je da su u prvo vrijeme u nekim područjima Njemačke na božićnim drvćima visjele figure Adama, Eve i zmije. Povijest je zabilježila da se u početku običaj kićenja božićnog drvca u domovima nije previše svidio crkvi koja je željela da božićne jaslice i nadalje ostanu jednim simbolom Božića. Pridoda li se tome činjenica da se crkvi koja je bila vlasnik brojnih šuma nije svidjela ni sječa zimzelenih stabala, ne čudi što je običaj kićenja proglašavala činom praznovjerja. No, unatoč protivljenju, ljudima se običaj neobično svidio, pa je zabilježeno da se već davne 1419. godine božićno drve, okićeno jabukama i orasima, našlo u izlogu jedne pekarnice u Freiburgu. Već krajem 16. stoljeća u pokrajini Elsass nije bilo bogataške kuće u kojoj se u dnevnom boravku na Badnjak nije kitilo zimzeleno drve. U 17. stoljeću običaj božićnog drvca proširio se po cijeloj Njemačkoj, a već u prvoj polovici 18. stoljeća na drvce su se po prvi put pojavile i svjećice. Iz Njemačke se božićna jelka polako ali sigurno širi i u ostale dijelove srednje Europe i udomačuje se najprije u građanskim, a kasnije i u seoskim sredinama.

U našem podneblju običaj kićenja božićnog drvca je najprije zaživio u sjeverozapadnoj Hrvatskoj, a kasnije i drugdje. U Austriji prvo je božićno drve okićeno 1816. godine u Beču. Otprilike u isto vrijeme božićno drve počinje osvajati srca Danaca i Norvežana, a nešto kasnije običaj se širi i u Rusiju, da bi se od sredine 19. stoljeća proširio po cijelom svijetu.

Sredinom 19. st. zbilo se još jedan važan događaj u povijesti božićnog drvca. Priča govori da je oko Badnjaka 1830. g. u mjestu Lauscha u pokrajini Thuringen, siromašni nezaposleni puhač stakla napuhao prve kuglice od stakla, jer nije imao novaca za jabuke i slatkiše da njima okiti bor i razveseli svoju djecu. Bila to istina ili ne, činjenica je da je tamo već 1848. godine započela komercijalna proizvodnja staklenih kuglica koje su iz korijena promijenile izgled božićnog drvca.

U 18. st. iseljenici iz Njemačke prenijeli su običaj i u SAD. Tamo su se stotinjak godina kasnije, 1882. g. pojavile i prve električne svjećice, a 1891. g. u Bijeloj kući po prvi put je okićeno božićno drve.

Inače, običaj ukrašavanja božićnih jelki na ulicama i trgovima pojavio se tek mnogo godina kasnije. Prvo

24.11.2017.godine, ponovno smo ugostili učenike OŠ Vrbovsko. Učenici naše škole, koji pohađaju nastavu srpskog jezika i kulture, družili su se s prijateljima iz Vrbovskog, nastavljajući tako uspješno započetu suradnju od prošle školske godine. Jedan od ciljeva druženja je i zbližavanje učenika ovih dviju škola te razmjenjivanje znanja, vještina i iskustava.

Učiteljica srpskog jezika i kulture iz OŠ Vrbovsko, Valentina Vukadinović, naučila je učenike kako od vune izraditi ukrasne kapice.

Posjetio nas je Lutkar Milorad Bunčić i učenicima razredne nastave održao radionicu o nastajanju lutkarske predstave. Kroz radionicu učenici su saznali mnogo informacija o lutkama te čuli priču o dječaku Marku, klupku vune na štapiću i njegovom strahu od zubara. Nakon radionice učenici su odglumili lutkarsku predstavu o zecu i njegovim šumskim životinjama (tigru, papigi, noju i slonu), što im je bio posebno zanimljiv zadatak.

Učenici razredne i predmetne nastave su 13. studenog u Domu kulture u Gvozdu odgledali kazališnu predstavu „Kata i Nino na putu do škole“.

Predstavu je organizirala PU Karlovačka u suradnji s Gradskim kazalištem Zorin dom, a u sklopu preventivne akcije „Poštujte naše znakove“.

Učenici su gledajući ovu edukativnu predstavu naučili i utvrdili znanja o prometnim pravilima i prometnim znakovima važnim za njih -

pješake, kako bi se sigurno kretali u prometu te sigurno i sretno

Učenici razredne nastave su odgledali kazališnu predstavu „Ninin svijet mjehurića“, u sklopu projekta Ruksak pun kulture, u izvedbi Kazališta Smješko.

U predstavi djevojčica Nina otkriva svijet gledan kroz mjehurić sapunice na čijem putu nailazi na mala i velika iznenađenja. Kroz svoje higijenske navike i nadimak Mala Zamazanka, Nina učenike uvodi u svijet mašte i svijet odrastanja.

To je vesela predstava o tome kako postati i ostati čist, od vrtića do zrele dobi.

Učenici su se zabavili i poticali su na usvajanje pravilnih higijenskih navika.

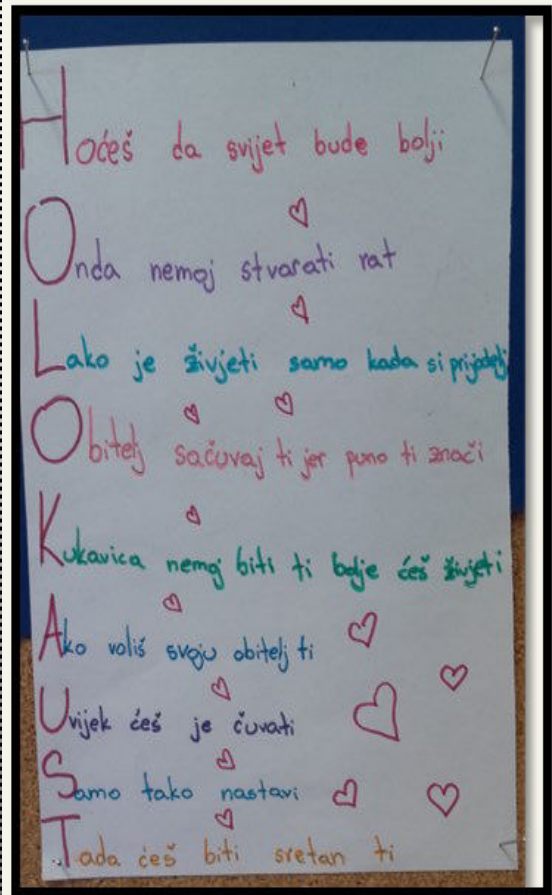
Lola Lovrić, 7.r.

„Veličina čovjeka ne leži u bogatstvu i moći, nego u karakteru i dobroti. Ljudi su samo ljudi, i svi ljudi imaju mane i nedostatke, ali svi se mi rodimo dobri.“

Malo tko bi pomislio kako ove snažne riječi mogu izaći iz pera jedne četrnaestogodišnje djevojčice. Ali jesu!

To je tek malen dio misli koji je u svoj Dnevnik zapisala židovska djevojčica Anna Frank koja se tijekom perioda od dvije godine sa svojom obitelji krila od nacističkih okupatora koji su okupirali Nizozemsku. Povodom obilježavanja Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta i sprječavanja zločina protiv čovječnosti kojega obilježavamo 27. siječnja, na dan kada su 1945. godine vojnici sovjetske Crvene armije oslobodili koncentracijski logor Auschwitz, učenici petog i osmog razreda su na satu povijesti saznali nešto više o Anni, ali i o brojnim drugim zbivanjima tijekom nacističkog režima.

Učenici su odgledali film Dječak u prugastoj pidžami, koji niti ove generacije učenika nije ostavio ravnodušnima. Nakon odgledanog filma, petaši su svoje emocije izrazili crtežima, koji su svoje mjesto pronašli na panou učionice, dok su učenici osmog razreda, podijeljeni u tri skupine, radili s tri različita teksta, a zatim je svaka skupina održala kraće izlaganje. Slušajući izlaganja, doznali su na koji su način oduzimanje slobode i prava Židova te pripadnika

ostalih „neželjenih“ rasa.

Nikolina Sukalić Rom, učiteljica

povijesti

Zadnje srijede u mjesecu veljači se u svijetu obilježava Dan ružičastih majica. Tako se naša škola i ove godine uključila u obilježavanje tog dana. Učenicima razredne nastave je bilo posebno zanimljivo jer su proveli cijeli dan zajedno. Aktivnosti su bile raznolike. Na početku su se upoznali sa svrhom obilježavanja tog dana te kako je taj dan uopće nastao. Uslijedile su različite aktivnosti, od zanimljivih radionica, preko dramskih i likovnih, pa sve do glazbenih i plesnih aktivnosti. Učenici su na zabavan i kreativan način naučili nešto više o vršnjačkom nasilju. Naučili su i kako reagirati u slučaju da se oko njih dogodi neko vršnjačko nasilje i da u svojoj blizini ne trebaju tolerirati nikakvo nasilje.

Zaključak radionica je da vršnjačkog nasilja

Gabriela Dedić, 7.r.

U suradnji s lokalnim volonterskim centrom Suncokret i organizacijom „Kids Earth Fund“ iz Japana, koji imaju svoje predstavništvo u Hrvatskoj, u Gvozdu, učenici 2. i 3. razreda su sudjelovali u likovnoj radionici.

Svrha radionice „Djeca pomažu djeci“ je da djeca naslikaju radove koja će se slati širom svijeta djeci u potrebi. Zadatak likovne radionice je bio naslikati sebe s velikim osmijehom.

Naši učenici su s velikim užitkom sudjelovali u aktivnosti. Dobili smo puno nasmijanih lica s veselim bojama. Radovi naših učenika su poslani djeci žrtvama potresa u Kambodži i Meksiku te djeci žrtvama poplava na Floridi. Ali, prije negoli su uradci stigli na svoje odredište, su izloženi na jubilarnoj izložbi u Tokiju. Naime ove godine Kids Earth Fund slavi 30 godina svog postojanja.

13. ožujka 2018. u školi je održana glazbena radionica na kojoj su učenici 1. i 2. razreda pokazali kreativnost i izuzetan osjećaj za ritam. Spremno su slijedili upute studenata volontera iz Belgije i Turske, budućih socijalnih pedagoga i odgajatelja. Naši su učenici dobili zadatak volontere naučiti pjevati pjesmu na hrvatskom jeziku.

Prošla su samo dva dana i volonteri su nas opet posjetili. Ovog su se puta družili s učenicima 3. i 4. razreda, prilikom čega su organizirali likovnu radionicu. Pripremili su četiri različite aktivnosti i prema tome učenike rasporedili u četiri

skupine. Ukrašavala su se jaja na papiru akrilnim bojama uz pomoć plutenih čepova, kombiniranom tehnikom akrilnih boja, slamčicama i naljepnicama su se izrađivali pilići, kuhana jaja su se farbala masnim bojama, a u plastičnim čašicama sa zemljom se sijalo sjeme iz kojega je poslije izrasla nama neka posve nova i nepoznata začinska biljka. Učenici su se slobodno mogli izmjenjivati i premještati iz skupine u skupinu prema njihovim interesima. Cijeli sat je bio izrazito zabavan, zanimljiv i maštovit.

Anamaria Pavlović, 8.r.

Svjetski dan šuma obilježava se svake godine 21. ožujka i taj dan predstavlja priliku da se podsjeti na važnost njihove zaštite.

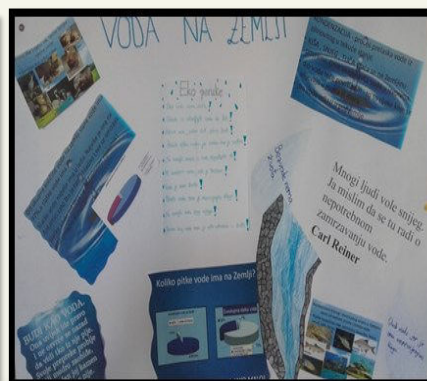
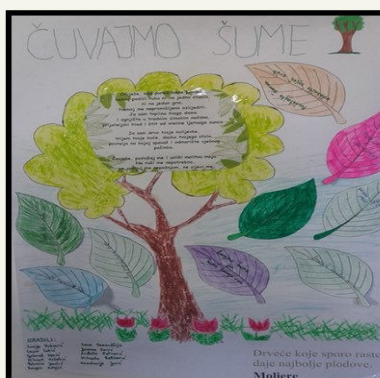
Svjetske šumske površine znatno se smanjuju svake godine. Gubitak šuma nastavit će se zbog klimatskih promjena unatoč globalnim naporima za smanjenjem ispuštanja u atmosferu plinova s učinkom staklenika. Šume su danas ugrožene od lošeg gospodarenja, požara, poremećenog režima voda, kukaca, glodavaca, bakterija, gljivica, onečišćenja zraka, tla i voda, kiselih kiša...

U tom smislu, zaštita šuma podrazumijeva primjereno gospodarenje, zaštitu šume od štetočina i požara, zaštita šumskog tla i stabala te druge preventivne mjere. No, unatoč svim čimbenicima od kojih je ugrožena, šuma je još uvijek tu, ali joj je potrebna čovjekova zaštita.

Naš planet čini 97,5% morske vode koju čovjek ne može koristiti, a dostupan je samo 1% od ukupne slatke vode, dok je ostatak zaključen u snijegu i ledu na polovima. 1993. godine Ujedinjeni narodi proglasili su 22. ožujka Svjetskim danom voda. Zbog sve veće važnosti očuvanja vode u svijetu, kroz cijelu je godinu potrebno savjesno o njoj brinuti. Jedan je

dan samo podsjetnik za sve ostale dane.

Povodom obilježavanja Dana šuma i voda učenici 5. i 6. razredna izašli do obližnju rijeke Trepče. Učenici su podijeljeni u grupe, a potom je uslijedio kviz o vodama. Nakon kviza učitelj prirode, Vinko Kadečka, je s učenicima, pomoću vode u epruveti, izmjerio njenu temperaturu. Temperatura je 6 stupnjeva, a učenici su došli i do zaključka da je voda bistra te da nema nikakvog neugodnog mirisa.

Svjetski dan osoba s Down sindromom obilježava se na prvi dan proljeća, 21. ožujka. Taj datum predstavlja 3 kopije kromosoma 21, koji je jedinstven za osobe s Down sindromom. Taj je dan po prvi put obilježen u Singapuru 2006. godine, a danas se obilježava u cijelom svijetu. Simbol Dana Down sindroma su šarene čarape, jer ih osobe s Down sindromom ne mogu upariti.

Nošenjem šarenih čarapa pokazuje se podrška osobama s Down sindromom kako bi se što bolje integrirale u društvo. Svoj mali doprinos obilježavanju Dana šarenih čarapica dali su i učenici razredne nastave, ali isto tako i naši sedmaši.

Mirjana Zimonja, 8.r.

Učenici 1. i 3. razreda su u pratnji sa svojim učiteljicama 11. travnja 2018. godine posjetili Knjižnicu i čitaonicu Gvozd. U knjižnici ih je dočekala ravnateljica knjižnice, Senka Crevar, koja je ujedno i učiteljica naše škole. Stoga je boravak u knjižnici protekao u još ugodnijem i opuštenijem tonu. Knjižničarke su učenike upoznale s radom i osnovnim namjenama knjižnica.

Učenici su naučili koje su sličnosti, a koje razlike između školske i gradske (mjesne) knjižnice. Knjižničarke su pozvale djecu na što redovitije čitanje knjiga. Jer, na kraju krajeva, čitanje pomaže u njihovu razvoju, bogati rječnik i pomaže u boljem pisanju sastavaka.

Također, uvidjeli su prednosti čitanja knjige, u odnosu na čitanje preko računala. Knjigu možemo uzeti sa sobom i čitati je na mjestu kojem god želimo, za razliku od računala. A uostalom, prednost knjige je u tome što, za razliku od računala, ne zrači.

Dok znanstvenici još pokušavaju objasniti kako točno digitalno čitanje utječe na nas, evo pet razloga zbog kojih bi e-knjige mogle biti u manjoj prednosti od svojih papirnatih rođaka.

E-KNJIGE MOGU SMANJITI RAZUMIJEVANJE ONOGA ŠTO ČITAMO.

U studiji provedenoj među osnovnoškolcima istraživači s *West Chester Universityja* otkrili su da učenici koji čitaju na iPadovima slabije razumiju pročitano nego kad čitaju tradicionalne tiskane knjige. Istraživači su otkrili da djeca ponekad preskaču tekst u korist interaktivnog sadržaja u e-knjigama, što sugerira da određeni multimedijски sadržaj u dječjim knjigama može biti štetan za praksu čitanja.

E-KNJIGE MOGU OMESTI MALU DJECU.

Do sličnih rezultata došla je i studija *Joan Ganz Cooney Centera* – 32 djece čitalo je e-knjige i tiskane knjige sa svojim roditeljima. Istraživači su u tom slučaju otkrili da „pojačane“ e-knjige mogu omesti malu djecu. Djeca koja čitaju „pojačane“ e-knjige – s interaktivnim, multimedijским iskustvima – bila su više fizički angažirana oko njih, ali su se prisjetila manje narativnih detalja nego djeca koja su čitala tiskane ili klasične e-knjige (PDF).

MANJE SE SJEĆATE KRONOLOGIJE U PRIČI.

Studija provedena među odraslima ustanovila je da je e-knjige teže apsorbirati, odnosno upamtiti. Istraživači su zadali zadatak sudionicima da pročitaju priču od 28 stranica na kindleu (elektronskom čitaču knjiga) i priču od 25 stranica na papiru, a zatim su zamolili sudionike da stave 14 događaja iz priče u kronološki red. Oni koji su čitali priču na kindleu bili su puno lošiji u kronološkom testu od onih koji su čitali priču u tiskanom obliku, iako su na drugim testovima bili otprilike jednaki kao i sudionici koji su čitali tiskanu verziju priče. Studija provedena u Norveškoj također je otkrila da osnovnoškolski učenici pamte više činjenica iz tekstova ako su ih čitali u tiskanom obliku umjesto na ekranu.

E-KNJIGE NISU TAKO DOBRI UDŽBENICI.

Iako su e-knjige često jeftinije (i jednostavnije za nošenje) od tradicionalnih udžbenika, sveučilišni studenti ih često ne preferiraju. U nekim anketama provedenima među studenima, većina je rekla da radije biraju tiskane knjige.

EKRANI UMARAJU.

Cjelodnevno zurenje u ekran može biti zamorno za mozak i oči. Studija iz 2005. provedena u Švedskoj otkrila je da digitalno čitanje zahtijeva veći kognitivni napor od čitanja na papiru. Štoviše, zurenje u ekrane tijekom noći može poremetiti spavanje. Studija provedena na *Harvardu* 2014. otkrila je da ljudi koji koriste e-čitače s LED ekranima noću spavaju lošije i umorniji su sljedeći dan.

Koja je poruka svega ovoga? Ako doista želite usvojiti sadržaj, možda vam je fizička knjiga bolja opcija. Ako pak planirate biti budni i učiti cijelu noć, ugasiite pozadinsko osvjetljenje na svom e-čitaču.

Ali, nemojte još baciti svoj e-čitač u smeće!

Ipak, sve ovo ne mora značiti da će čitanje na kindleu zaista otopiti vaš mozak.

Svjetski dan sporta

Svjetski dan sporta koji se obilježava svake godine krajem mjeseca svibnja, velika je manifestacija sporta i sportske rekreacije, kojom građani diljem svijeta iskazuju svoj pozitivan stav prema zdravom, aktivnom i kreativnom načinu života. Građani svih dobnih uzrasta pozivaju se da na Svjetski dan sporta dobrovoljno sudjeluju u nekoj tjelesnoj aktivnosti, vježbanju, igranju, sportskom natjecanju, sportskom treningu, s minimalnim trajanjem od 30 minuta. Cilj obilježavanja Svjetskog dana sporta je aktivnošću obuhvatiti što veći broj građana. Inicirala ga je 1993. godine TAFISA članica MOK-a, međunarodna asocijacija pokreta „Sport za sve“.

Naša škola se i ove godine već tradicionalno uključila u ovu globalnu manifestaciju kroz različite štafetne igre koje su protekle u znaku prijateljskog nadmetanja i navijanja, prihvatanja poraza i proslavljanja pobjede, jačanja zajedništva, potpore i prijateljstva. U programu su sudjelovali svi učenici naše škole. Štafetne igre bile su vezane uz nastavne sadržaje tjelesne i zdravstvene kulture. Sve se ovo vrednovalo, a nagrađeni su najbolji. „Svim učenicima koji su sudjelovali u obilježavanju Dana sporta kao i učiteljima čista petica za borbenost, navijanje, poštenu igru i nadasve sportsko ponašanje“ izjavio je na kraju ovog programa učitelj tjelesne kulture, Kristijan Ljubišić, koji je ujedno i organizirao ovaj sportski susret.

Lola Lovrić, 7.r.

Maskenbal

KARNEVAL

*Stiglo vrijeme karnevala,
Vrijeme plesa,
Vrijeme šala,
Za sve maske divni dani,
Raspjevani,
Razigrani,
Maskenbal, maskenbal,
Svatko voli maskenbal,
Iza maske lice kriti
Netko drugi tada biti.*

Pokladno veselje dotaklo je našu školu i ove godine.

Iako najkraći mjesec u godini, veljača je i više nego ispunjena različitim aktivnostima. Osim što je „mjesec ljubavi“, veljaču obilježava i tradicionalan maskenbal. Šarene i razigrane maskare preplavile su školske hodnike, ali i ulice Gvozda, ostavljajući iza sebe samo dobro raspoloženje.

Maskenbalom učenika razredne i predmetne nastave obilježeno je pokladno vrijeme. Tema ovogodišnjeg fašničkog ludila bio je školski pribor. Pa su se tako našle tu olovke različitih boja, pernice, vodene boje, flomasteri, palete i kistovi, držači za mobitel i prijenosno računalo, globusi, škare i kolaž.

Svi su oni u školskoj dvorani pokazali svoje glumačke, plesne i recitatorske vještine. A o dobrom ugođaju, brinuo je, tko drugi nego, učitelj glazbene kulture, Natko Rupčić.

Zašto se maskiramo za Fašnik?

Veljača je mjesec koji nam donosi obilje veselih i sretnih događaja. Osim što se svi vole i iskazuju ljubav na milijun načina povodom Valentinova, tijekom veljače se dešavaju najljepši dani u godini za klince, pa čak i za nas odrasle kada se svi imamo priliku maskirati i preobraziti te na barem jedan dan postati netko drugi. Sama riječ „maskirati“ otkriva da se radi o maškarama, odnosno o svečanom pred korizmenom razdoblju koje također nazivamo fašnik, poklade, karneval ili mesopust.

Korizma je period odricanja, žrtve i čišćenja. Stoga si u vrijeme karnevala zapravo dajemo oduška prije perioda koji slijedi. Vrijeme fašničkog ludiranja može trajati od nekoliko dana, pa čak i do nekoliko tjedana, ali obavezno završava prije blagdana Pepelnice ili Čiste srijede. Nedjelja koja prethodi Pepelnici bezmesna je nedjelja te je upravo to razlog što ovaj običaj u nekim dijelovima Hrvatske nazivamo mesopust ili poklade, a i sama riječ karneval koju najčešće koristimo, potječe od latinskog pojma Carne Vale - zbogom meso!

U različitim dijelovima lijepe naše fašnik se obilježava na specifične načine, međutim svima je zajedničko jedno - traži se krivac za sve nedaće iz protekle godine. Krivac je Fašnik, uobičajeno je to lutka napravljena od slame i starih krpa, kojemu se sudi i koji prihvaća krivicu te ga se na pokladni utorak spaljuje na glavnom trgu. Paljenjem Fašnika i njegovim nestajanjem, u dim odlaze i sve naše brige, nevolje, problemi i ono što nas je mučilo proteklih mjeseci, a slavimo dolazak proljeća i boljih dana puni pozitivne. Nastupa veselje, ples i ulična povorka u šarenim veselim kostimima i

RIJEŠI KRIŽALJKU

VODORAVNO

3. Odjeća koja se nosi na karnevalima.
5. Jedan od naziva za poklade (karneval, fašnik).
6. Dan koji slijedi nakon pokladnog utorka (Čista srijeda).

OKOMITO

1. Primorski grad u Hrvatskoj koji je poznat po karnevalu.
2. Kolači od dizanog tijesta koji se jedu u vrijeme poklada (krafne).
4. Stavljaju se na lica u vrijeme poklada.

Dragana Pajić, 7.1.

Dan škole

Od svake smo se školske godine do sada opraštali pjesmom, recitacijom, plesom, glumom, pljeskom, smijehom, pa tako i od ove. S obzirom na to da nam se takav ispraćaj na zasluženi ljetni odmor dopada, poželjeli smo ništa ne mijenjati.

Tako smo i ove godine 07. lipnja 2018. svečano obilježili još jedan Dan škole Gvozd.

Priredbu su posjetili brojni gosti i uzvanici, a među njima i župan Sisačko-moslavačke županije, gospodin Ivo Žinić, kao i predsjednica Županijske skupštine, gospođa Ivanka Roksandić te brojni drugi.

Prigodnim programom prikazan je samo dio cjelokupnog stvaralaštva u školskoj godini 2017./2018. koja je na izmaku, a sve pod zajedničkom porukom: ŽIVIMO ZDRAVO!

Ravnateljica je i ove godine nagradila sve one učenike koji su se posebno istaknuli svojim trudom i radom, kao i njihove mentore.

Da me ne bi netko krivo shvatio .... Svi se mi trudimo, onako kako znamo i umijemo, samo neki malo više ;-)

Svečanost je započela uvodnim riječima naše ravnateljice.

Kao što sam već spomenula, programu je nazočio i župan Ivo Žinić koji je u obraćanju prisutnim medijima, između ostalog, kazao: "Ovo je velik dan za ovu školu koja je nakon Domovinskog rata počela funkcionirati na jedan osobit način, s obzirom na to da je prije rata imala puno više učenika."

Između ostalog, župan je dodao:

"Ovdje sam došao prije svega čestitati Dan škole svim nastavnicima i učenicima, njihovim roditeljima, s jednom porukom, da bih volio da ta škola ima puno veći broj učenika.

Ovog trena školu pohađa 95 učenika, što je ispod svih minimuma. Imamo potrebne tehničke uvjete i u ovoj godini kreće i energetska obnova ove škole."

A mi se svakako veselimo nekom novom izgledu naše škole.

Nakon uvodnih riječi, program je mogao započeti.

Program su vodile učenice 5. razreda, Dara Mikulić i Ana Jajčević.

Ravnateljica i župan pozdravili su nazočne.

Gluma i pjesma.

Učenici i mentori nagrađeni su za postignute uspjehe.

Učenica 8. r., Anamarija Pavlović, nagrađena je za uspjeh 5,00, koji je postizala kroz čitavo vrijeme osnovnoškolskog

Ples i vratolomije.

Kad vrtićanci rasturaju.

Oproštaj osmaša.

Mihaela Samardžija, 7.r.

Terenska nastava u Vukovar

U organizaciji Javne ustanove Memorijalnog Centra Domovinskog rata Vukovar te Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske, u sklopu projekta „Posjet osmih razreda Vukovaru“, dana 21. i 22. studenog 2017. učenici osmog razreda su u pratnji razrednice Slađane Smičibrada posjetili grad Vukovar, a s ciljem upoznavanja povijesnih činjenica o Obrambenom Domovinskom ratu.

Tijekom boravka u Vukovaru djelatnici Memorijalnog centra upoznali su prisutne učenike i učitelje s vrijednostima Domovinskog rata te s vukovarskom tragedijom u obrani suvereniteta naše domovine.

Po dolasku u Vukovar slušali smo predavanja „Domovinski rat“ i „Bitka za Vukovar“. Slobodno vrijeme proveli smo upoznavajući centar grada, a večer upotpunili uz ritmove dobre glazbe u obližnjoj diskoteci.

Sljedećeg dana obišli smo sva važna mjesta, Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata, Spomen dom Ovčara, mjesto masovne grobnice žrtava Domovinskog rata, Mjesto sjećanja – Vukovarska bolnica 1991. i Spomen dom „Trpinjska cesta“.

Sva ta mjesta su u nama izazvala osjećaj tuge, posebnog pijeteta, ali i ponosa.

Posljednjeg dana boravka, u Kvizu mira, uz moju malenkost, sudjelovala je i moja prijateljica iz razreda, Mirjana Zimonja.

A što drugo reći nego, bile smo najbolje!! U jakoj smo konkurenciji, svojim znanjem pomele ostalih devet ekipa :)

Memorijalni centar
Domovinskog rata Vukovar

Anamaria Pavlović, 8.r.

Terenska nastava - advent u Zagreb

Zvuci božićnih zvončića, mirisi medenjaka, kuhanog vina i raznih oblizeka je samo mali dio onoga na što možete naići tijekom mjeseca prosinca u Zagrebu. Naša glavni grad u adventsko vrijeme nudi pregršt događaja i manifestacija koje će zadovoljiti ukus i najzahtjevnijih posjetitelja. Zabava, dobra klopka, jedinstveni događaji, umjetnost, ali i istinski blagdanski ugođaj je ono što je i nas dočekalo u Zagrebu 8. prosinca, prilikom provedbe terenske nastave učenika predmetne nastave i njihovih učitelja. Ove godine nismo čekali dolazak Djeda Božićnjaka

pored dimnjaka, već smo mi odlučili na zagrebačkim ulicama potražiti njega. No, idemo redom.....

Još prilikom jutarnjeg polaska iz školskog dvorišta, nisu se mogli ne primijetiti ozareni osmjesi na licima učenika, kojima nisu mogli sakriti svoju sreću i uzbuđenje. Neki su od njih zbog popriličnog iščekivanja noć proveli budni dok su se drugi pak probudili i prije no što su trebali. Oni umorniji su vrijeme u vožnji iskoristili za kratki odmor i spavanje, kako bi nadoknadili neprospavanu noć, dok su drugi pjevali i međusobno dijelili raznorazne priče.

Već u 10 sati su s velikim zanimanjem promatrali najveću zbirku holograma i optičkih varki u Muzeju iluzija. Ondje su uživali u zbirci od preko 70 eksponata, a najviše su ih se dojmili iluzija stolca, kaleidoskop, hologrami, šuplje lice Alberta Einsteina, glava na pladnju, iskreno ogledalo, rupa bez dna te obrnuta, Ames i anti – gravity soba. Time su učenici kroz osjetilno, vizualno i edukativno iskustvo naučili što je optička iluzija te na koji način čovjek vidi i doživljava svijet oko sebe.

Potom je uslijedila vožnja zagrebačkom uspinjačom do Gornjeg grada. Lagano šetajući između drveća osvijetljenih jarkim lampicama učenici su upoznali neke znamenitosti Gornjeg grada, poput Crkve Sv. Marka, Banskih dvora, zgrade hrvatskog sabora te Kamenitih vrata.

Učenici i učitelji su se zatim uputili u posjet franjevačkom samostanu gdje ih je srdačno dočekao redovnik i upoznao ih sa životom franjevaca i njihovim djelovanjem na području Hrvatske.

U 14 sati oduševljenje kokicama i ugodnim ambijentom Cinestara u Branimir centru bilo je na vrhuncu. Učenici su gledali film Čudo koji je bio prožet različitim emocijama. Film je učenike naveo na razmišljanje kako je neophodno prihvatiti drugačije od sebe te vjerovati u bolje sutra.

Pod dojmom filma i u božićnom duhu učenici su se uputili na Tomislavov trg gdje ih je dočekala turistička vodičica i u čijoj su pratnji kroz zanimljive priče doživjeli adventski ugođaj grada Zagreba noću. Obilazak je bio isplaniran rutom Tomislavov trg – Strossmayerov trg – Zrinjevac – Grički tunel – Mesnička ulica – Illica – Trg Josipa bana Jelačića – Eurpski trg –

Palmotićeva ulica.

Učenike se ponajviše dojmio Ledeni park koji je prava blagdanska atrakcija prepuna zabavnih sadržaja i romantične atmosfere.

Također, nezaboravan provod učenici su doživjeli šetnjom Zrinjecom, upoznajući se sa sajamskim poslovanjem, izložbom raznih proizvoda blagdanske tematike te običajima drugih naroda koji su predstavljali svoju baštinu. Poseban ugođaj i nezaboravne trenutke učenicima je pružila šetnja kroz tunel Grič koji je u to vrijeme bio pretvoren u ulicu Charlesa Dickensa na temu "Sjećanja". Na trgu Josipa bana Jelačića učenici su mogli poslušati tradicionalne božićne pjesme i tako osvijestiti da je vrijeme Adventa vrijeme solidarnosti, brige za bližnje te ljubavi prema Bogu i bližnjima.

Posjet Zagrebu završio je učenicima nimalo manje primamljivom destinacijom – McDonald's-om. Nakon okrijepe došlo je vrijeme za druženje, smijeh i igru. Postoje nekakve indicije i saznanja da su se na istoimenoj lokaciji dogodile i neke ljubavi, no tu ćemo tajnu, mi učitelji, ipak sačuvati za sebe. :)

I na kraju, bez imalo

Učitelj I. Lovrić, učiteljica N. Sukalić Rom

Posjet Osnovnoj školi „Ivan Goran Kovačić“ Vrbovsko

21.05.2018.godine, učenici od 1. do 8. razreda, koji pohađaju nastavu srpskog jezika i kulture, uzvratili su posjet svojim prijateljima iz OŠ „Ivana Gorana Kovačića“ Vrbovsko, posjetivši ih u njihovom mjestu.

Niti ovo druženje nije proteklo ništa manje zabavnije nego ono u Gvozdnu. A koliko je bilo zanimljivo, najbolje možete vidjeti gledajući fotografije.

Ravnatelji naših škola su, uz prigodne poklone, razmijenili i iskustva, uz želju da se naša suradnja nastavi i u budućim vremenima.

Druženje smo započeli u školi gdje su nam učenici iz Vrbovskog, pod vodstvom njihove pedagoginje Tanje, prikazali niz prezentacija o načinu rješavanja problema s kojima se susreće

Naši učenici su se predstavili recitiranjem i plesom.

Druženje smo nastavili na predivnom Kamačniku, gdje je učiteljica Vanja, iskusnim okom fotomajstorice, svim učenicima kroz dužu šetnju ukazala na ljepote koje te naprosto zovu da ih dođeš vidjeti.

Mirjana Zimonja, 8.r.

Flash vijesti u fotografijama

Učenice 8. r. odlučile su obilježiti dodjelu Nobelove nagrade izradom panoa u učionici fizike. Ostale su učenike upoznale s laureatima L. Ružičkom, V. Prelogom i I. Andrićem.

Učenici koji pohađaju nastavu pravoslavnog vjeronauka i nastavu srpskog jezika i kulture obilježili su Dan Svetog Save.

Učenici predmetne nastave na satu engleskog jezika igraju sa obilježili nadolazeći blagdan Uskrsa.

Kestenijada je bila nezaobilazna i ove godine.

Međugradsko natjecanje djevojčica u odbojci i dječaka u nogometu.

Mihaela Samardžija, 7.r.

Flash vijesti u fotografijama

U karlovačkom gradskom kazalištu Zorin dom, odgledana je predstava „Jaje“

Učenici 7. i 8. razreda posjetili su Sajam zdravlja koji se održavao u Topuskom.

Univerzalna sportska škola nastavljena je s provedbom i u ovoj školskoj godini. U njoj su sudjelovali učenici 3. i 4. razreda pod mentorstvom učitelja tjelesne kulture, Kritstijana Ljubišića.

Na satu Građanskog odgoja, učenici su kroz simulaciju suđenja Marici, zbog ubojstva vještice, naučili nešto više o pravosuđu u Hrvatskoj.

Redakcija: Koliko dugo se baviš nogometom?

Danijel: Otprilike 3 godine.

Redakcija: Koji je naziv vaše nogometne ekipe?

Dario: Ime naše ekipe je NK Vojnić 95. A sigurno vas zanima odakle to ime, pa ću odmah i odgovoriti. Hahaha :) Klub je dobio ime po mjestu Vojnić, a broj 95 po tome što je tad osnovan taj klub.

Redakcija: Koji je vaš omiljeni poznati igrač i nogometni klub?

Gabriel: Lionel Messi, a nogometni klub Barcelona.

Dario: Marco Reus i Real Madrid.

Danijel: Igrač Christiano Ronaldo, a nogometni klub Real Madrid.

Redakcija: Što te motiviralo da se upišeš na nogomet?

Gabriel: Najviše to što volim taj sport.

Redakcija: Je li igranje nogometa oduvijek bio tvoj omiljeni sport ili te tek kasnije privukao?

Dario: Oduvijek. Nogomet me zanimao od malih nogu.

Redakcija: Opiši nam kako izgleda jedan nogometni trening.

Gabriel: Prvo se pripremimo za trening (presvučemo se, donesemo lopte...), a zatim nam trener zadaje zadatke (npr. šutanje na gol, dodavanje...), ali i

razne upute kako bismo što bolje odradili zadatak.

Redakcija: Protiv koga ste sve igrali do sada?

Danijel: Dosadašnje naše utakmice jesu one protiv Kupe, Četiri rijeke i Draganića.

Redakcija: Imate li iza sebe neku pobjedu?

Dario: Za sada imamo dvije pobjede.

Redakcija: Koju ćeš nogometnu utakmicu nositi u sjećanjima? Zašto?

Danijel: Najviše pamtim utakmicu protiv ekipe „Četiri rijeke“, jer sam jednu curu udario tako jako da je skoro napravila salto u zraku. (smijeh)

Redakcija: Igraš li nogomet i u slobodno vrijeme ili samo na treninzima i turnirima?

Dario: Nogomet igram i u slobodno vrijeme, na stadionu, kod kuće... Gdje god stignem.

Redakcija: Osim nogometa čime se još rado baviš?

Gabriel: Trčanjem i igranjem igrice.

Redakcija: Možeš li nam opisati kako se osjećaš kad pobjediš, a kako kad izgubiš?

Danijel: Kad pobijedim osjećam se sretno i zadovoljno jer sam dobro igrao, a kad izgubim ljuto.

Redakcija: Ima li u vašem timu nesuglasica dok igrate ili ste svi složni?

Gabriel: Nesuglasica nema, svi smo složni.

Redakcija: Što je najvažnije u nogometu kako bi jedna ekipa pobijedila?

Danijel: Najvažnije je da se svi slažu i da su motivirani.

Redakcija: Što biste preporučili mladima koji se bave nogometom kao i vi?

Danijel: Neka nastave samo hrabro i radosno.

Gabriel: Nastavite s puno truda i rada jer se to isplati.

Dario: Samo neka nastave i puno treniraju.

Redakcija: Dečki, hvala vam na odvojenom vremenu i želimo vam što više pobjeda u nogama.

Dario: Hvala vama.

Mihaela: Vaše ime i prezime?

Učitelj: Marko Katavić

Mihaela: Zanimanje?

Učitelj: Učitelj povijesti i hrvatskog jezika.

Mihaela: Zašto se bavite ovim poslom?

Učitelj: Prvenstveno jer volim povijest i hrvatski jezik, pa je samim time došlo i do zaposlenja u školi.

Lola: Jeste li bili neodlučni oko odabira srednje škole?

Učitelj: Ne

Lola: Kada ste odlučili čime se želite baviti?

Učitelj: Znao sam da se želim baviti

poviješću i hrvatskim jezikom, a odluka da se želim baviti podučavanjem je došla tokom studiranja.

Lola: Je li vam lakše predavati hrvatski jezik ili povijest? Koji vam je predmet od ta dva predmeta draži?

Učitelj: Povijest mi je draža, ali volim oba. Podjednako je lako predavati oba predmeta, ali najviše ovisi o suradnji učenika na satu. Što učenike više zanima sadržaj i više sudjeluju u nastavi, to je lakše i raditi.

Mihaela: Jeste li zadovoljni učenicima?

Učitelj: Da, uglavnom sam zadovoljan učenicima. Veseli me njihova vedrina, životna radost i poštovanje prema učiteljima.

Mihaela: Što biste promijenili u ocjenjivanju?

Učitelj: Uveo bih ocjene od 1 do 10. hahaha

Mihaela: Mislite li da ste fer u ocjenjivanju?

Učitelj: Mislim da uglavnom jesam. Ponekad se možda dogodi da nisam, ali to je uglavnom iz razloga ne bi li se našao koji bod više za učenike.

Mihaela: Mislite li da puno tražite od učenika?

Učitelj: Uglavnom da, ali sve ovisi o kojem području hrvatskog jezika se radi i kolika je važnost gradiva za daljnje školovanje.

Lola: Nekoliko brzinskih pitanja. Naj knjiga i film?

Učitelj: Knjiga Grof Monte Cristo, a film Gospodar prstenova (trilogija).

Lola: Naj glumac/ica?

Učitelj: Iskreno nemam, kad sam bio vaših godina Kim Basinger mi je bila najdraža glumica, a glumac Mel Gibson.

Lola: Naj pjevač i pjesma?

Učitelj: Pjesama imam više, a najdraži pjevač mi je Miroslav Škoro.

Lola: Vaš hobi?

Učitelj: Čitanje knjiga, a nekad je bio i nogomet.

Lola: Naj životinja?

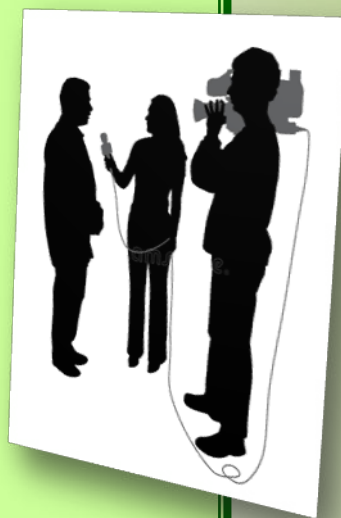
Učitelj: Pas.

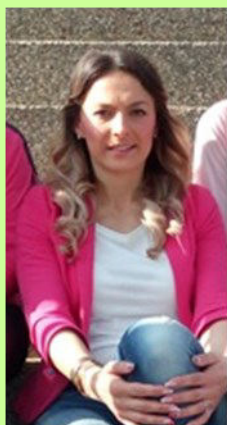
Mihaela: Što biste poručili učenicima naše škole?

Učitelj: Ostanite vedri i poletni, a u životu uložite puno truda u ono što radite, jer ćete samo tako moći ostvarivati svoje želje i ciljeve.

Mihaela: Hvala vam na izdvojenom vremenu.

Učitelj: Hvala tebi.

Dragana: Vaše ime i prezime?

Učiteljica: Ivana Šipuš

Dragana: Zanimanje?

Učiteljica: Učiteljica informatike i tehničke kulture.

Dragana: Zašto se bavite ovim poslom?

Učiteljica: Hmm .... Još od malih nogu željela sam biti učiteljica, uvijek sam se s prijateljicama igrala škole. Informatiku sam zavoljela tek kasnije. Sad radim posao koji volim i koji spaja moje interese – obrazovanje, tehniku i informatiku.

Dragana: Jeste li bili neodlučni oko odabira srednje škole?

Učiteljica: Jesam, mislim da sam svoje roditelje izludjela sa svojom neodlučnošću. Svako malo sam mijenjala mišljenje, a na kraju od svih zanimanja izabrala veterinarskog tehničara.

Dragana: Kada ste se odlučili čime se želite baviti?

Učiteljica: Nakon srednje škole, kada sam promijenila mišljenje i svoje zanimanje te brigu o životinjama zamijenila s odgojem i obrazovanjem mladih.

Gabriela: Volite li više informatiku ili tehnički?

Učiteljica: Tehnička kultura i informatika su usko povezana područja. Tako da ne mogu reći je li mi draže ovo ili ono.

Gabriela: Je li vam je lakše predavati informatiku ili tehnički?

Učiteljica: Teško je reći što je lakše. Oba predmeta su zanimljiva i zahtjevna.

Gabriela: Jeste li zadovoljni ocjenjivanjem?

Učiteljica: Ako mislite na moje? Jesam, ako su rezultati pozitivni.

Gabriela: Vaš hobi?

Učiteljica: Imam ih mnogo, ali jako malo vremena za njih. Volim čitati, šetati, trčati, izrađivati ukrase ...

Gabriela: S obzirom da predajete dva predmeta i da vodite dvije izvannastavne aktivnosti, je li vama naporno i je li vam se teško organizirati?

Učiteljica: Lagala bih kad bih rekla da nije, ponekad druge stvari trpe zbog toga.

Gabriela: Najbolji film i knjiga?

Učiteljica: Teško se odlučiti, jedan od boljih filmova mi je „Male žene“, jer volim gledati filmove koji na kraju imaju skrivenu poruku koja ti može pomoći u životu. A između ostalog, neću izostaviti ni filmove koji su možda popularni među vašim vršnjacima, poput Sumrak sage.

Čitati knjige baš ne stignem, ali ponekad pročitam neku dobru knjigu. Jedna od dražih mi je Petar Pan, koja govori o bezbrižnosti djetinjstva i o neizbježnom odrastanju.

Gabriela: Jeste li shoppingholičarka?

Učiteljica: Rekla bih da kupujem racionalno, uvijek dobro promislim i sebi postavim pitanje: Treba li mi to stvarno? Odjeću kupujem spontano, a uglavnom me zainteresira odjeća u izlogu.

Gabriela: Naj pjesma i pjevač?

Učiteljica: Ajoj, teško se odlučiti budući da stvarno volim slušati sve i svašta...

Dragana: Već nekoliko godina vaši učenici osvajaju 1.mjesto na županijskom natjecanju i visoko se plasiraju na državnom, kako se pripremaju?

Učiteljica: Učenici koji su do sada sudjelovali na natjecanju bili su jako zainteresirani i motivirani, pa im niti jedan oblik pripremanja nije bio problem, bila to teorija ili praktičan rad. Na ovaj način im dodatno pokušavam prenijeti ljubav prema predmetima koje predajem, ali ne znam uspijevam li u tome. haha

Dragana: Koje natjecanje „Sigurno u prometu “ pamтите?

Učiteljica: Prvo na kojem smo sudjelovali. To je bilo 2015./2016. godine. Sjećam se kao da je bilo danas. Ne znam tko je bio više zbunjen, ja ili oni.

Dragana: Što biste promijenili u školi?

Učiteljica: Ne bih ništa mijenjala u školi. Naša škola se uvijek trudi biti sadržajno zabavna putem integriranih dana, projektnih dana, raznih obilježavanja... mala smo škola, ali poštujemo relativno dobre rezultate, trudimo se biti inovativni i zabavni. Nadam se da i uspijevamo.

Dragana: Što biste poručili učenicima naše škole?

Učiteljica: Svašta po malo.... Važno je stjecati radne navike, učiti se odgovornosti, rješavati probleme kad se pojave, a ne ih trpati pod tepih. Treba misliti pozitivno, razmisliti prije nego što se nešto kaže. Školsko doba je najljepše doba, ali ujedno i dobar trening za sve ono što nas kasnije čeka u životu. I za kraj jedna izreka....

Od kolijevke pa do groba, najljepše je đачko doba.

Branko Radičević

Istina živa, ali istina koju shvatimo tek kada završimo školu.

Dragana i Gabriela: Učiteljice, hvala vam na ovom opuštenom druženju.

Učiteljica: Zahvaljujem se ja vama me nagovorile na intervju te izabrale pitanja za mene. (smijeh)

Jacob i Wilhelm Grimm, Palčić

Bio jednom jedan siromašan seljak. Sjedio je svake večeri kraj ognjišta i održavao vatru, a žena prela. Tada bi seljak govorio:

– Kako je žalosno što nemamo djece. Kod nas je tako tiho, a u drugim kućama bučno i veselo.
– Da – govorila je žena i uzdisala – kad bismo imali makar jedno, pa da je kao palac, ja bih bila zadovoljna. Poslije sedam mjeseci žena rodi dijete, nimalo duže od palca, a oni rekoše:

– Dobili kako i zaželjeli, pa neka bude naše drago dijete. Zbog malog rasta nazvaše ga Palčić. Premda su ga dobro hranili, dijete nije naraslo, već ostade onoliko koliko bješe prvog dana. No, dijete se činilo pametno i uskoro se pokazalo da je ono bistro i spretno stvorenje kome polazi za rukom sve što započne.

Seljak se jednog dana spremi u šumu po drva i reče u sebi: "Kad bih bar imao koga da dotjera kola za mnom."

– Oče – povika Palčić – ja ću dotjerati kola, možeš se u me pouzdati, bit' će na vrijeme u šumi.

Čovjek se nasmija i reče:

– E, kad bi to moglo! Ti si premalen da vodiš konja na uzdi.

– To ne smeta, oče, samo ako majka hoće upregnuti konja. Ja ću mu sjesti u uho i dovikivati kuda treba ići.

– Dobro – pristade otac – pokušajmo.

Kad je došlo vrijeme, majka upregnu konja. Palčića stavi konju u uho, a on viknu:

– Ćiha! Ćiha!

Konj krenu kao da je kočijaš pravi majstor i povuče kola ravno u šumu. U trenutku kad je mali vikao "Ćiha, Ćiha" – kad su kola ulazila u jednu oštru okuku, naiđoše dva stranca.

– Čovječe – reče jedan – pa šta je ovo? Kola voze, kočijaš viče konju, a nema ga.

– To nisu čista posla – reče drugi. – Hajdemo za kolima da vidimo gdje će se zaustaviti.

Kola skrenuše u šumu i to baš prema onome mjestu gdje su sjekli drva. Kad Palčić ugleda oca, povika:

– Vidi, oče, evo mene s kolima, spusti me. Otac lijevom rukom prihvati konja, desnom izvadi sinčića iz uha i on radosno sjede na jednu slamku. Kad stranci ugledaše

Palčića, od čuda su zanijemili. Onda jedan pozva drugoga na stranu i tiho reče:

– Ovaj mališan bi nam mogao donijeti sreću. Mogli bi ga u nekom velikom gradu pokazivati za novac. Hajd'mo ga kupiti!

Oni priđoše seljaku i rekoše mu:

– Prodaj nam ovog mališana. Bit' će mu dobro kod nas.

– Ne – odgovori otac. – To je moj jedinac, ne bih ga prodao za sve blago ovoga svijeta.

Ali kad Palčić ču da je riječ o prodaji, uspuza se uz očev kaput, stade mu na rame i šapnu na uho:

– Samo ti mene prodaj, oče, ja ću se vratiti.

Tako ga otac proda onoj dvojici za velik novac.

– Gdje hoćeš sjediti? – upitaše ga oni.

– Stavite me na obod šešira. Tamo mogu šetati naokolo i gledati uokolo, a pasti neću.

Ljudi mu učiniše po volji, Palčić se oprostio od oca i krenuše. Išli su sve dok se nije smrklo. Tad mališan povika:

– Spustite me dolje, prigustilo mi je.

– Ostani ti lijepo tamo gdje jesi – reče onaj na čijem je šeširu sjedio – meni to ništa ne smeta. I ptice mi ponekad urade nešto po šeširu.

– Ne – reče Palčić – ja znam što je pristojnost, brzo me spustite dolje.

Čovjek skide šešir i pusti mališana na njivu kraj puta. On skoči i počeo puzati po zemlji tamo-amo dok ne nađe mišju rupu i šmugne unutra.

– Laku noć, gospodo, putujte bez mene – povika iznutra da im se naruga.

Oni potrčaše i počeoše gurati štapove u mišju rupu, ali trud im osta uzalud. Palčić se povlačio sve dublje i dublje, pa kad pade noć, oni moradoše kući ljuti i prazne torbe. Kad Palčić vidje da su otišli, izađe iz podzemnog hodnika.

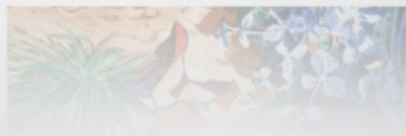
"Noću je opasno hodati po oranici", reče on, "možeš slomiti i vrat i nogu!"

Srećom, naiđe na praznu puževu kućicu.

"Hvala Bogu", reče, "tu mogu sigurno provesti noć", i smjesti se unutra. Ali upravo kad je htio zaspati, ču kako prolaze dva čovjeka i jedan od njih govori:

– Kako bismo samo mogli onomu bogatašu uzeti novac i srebro?

– To bih ti ja mogao reći, doviknu mu Palčić.

– Što to bi? – reče jedan lopov uplašeno – čuh da netko govori. Oni zastadoše i osluhnuše, a Palčić ponovno progovori:

– Povedite mene, ja ću vam pomoći.

– A gdje si ti?

– Tražite me pri zemlji i pazite odakle dolazi glas – odgovori on. Lopovi ga najzad nađoše i podigoše.

– Ti, patuljče jedan, kako ćeš nam ti pomoći? – rekoše oni.

– Slušajte – odgovori on – ja ću se provući između željeznih šipki u bogataševu sobu i dodati ću vam što god hoćete.

– Može – rekoše oni. – Hajde da vidimo što možeš i znaš.

Kad stigoše do bogataševu kuće, Palčić se uvuče u sobu i odmah povika iz sveg glasa:

– Što hoćete? Želite li sve što ovdje ima?

Lopovi se uplašišu i rekoše:

– Tiše! Da se tko ne probudi.

Ali Palčić se pravio da ne razumije pa ponovno viknu:

– Što hoćete? Želite li sve što ovdje ima?

To začu služavka koja je spavala u susjednoj sobi, uspravi se u krevetu i osluhne. Ali lopovi koji su se od straha dali u bijeg, ponovno se ohrabriše i pomisliše:

– To nas mališa zafrkava.

Oni se vratiše i šapnuše mu:

– Budi ozbiljan i dodaj nam nešto.

Palčić opet povika iz sve snage:

– Pa ja ću vam sve dodati, samo pružite ruku.

To je sasvim dobro čula služavka koja je iz kreveta osluškivala i potrča na vrata, a lopovi pobjegoše glavom bez obzira. Pošto nije mogla ništa vidjeti, služavka počne upaliti svjetlo. Tako za njom izađe i Palčić i neprimijećeno ode u sjenik. Pošto je sve pretražila i ništa nije našla, služavka leže natrag u krevet misleći da je sanjala otvorenih očiju i ušiju.

Palčić se uspuza uz vlati sijena i nađe sebi lijepog mjesta za spavanje. Mislio se tu do jutra odmoriti, pa se onda vratiti kući svojim roditeljima, ali još ga je mnogo toga čekalo.

Kad je svanulo, služavka ustade nahraniti stoku. Prvo počne u sjenik i zahvati naramak sijena, i to baš onaj u kojem je spavao Palčić. Ali on spavaše tako čvrsto da ništa nije osjetio niti se probudio sve dok zajedno sa sijenom ne stiže kravi u usta.

– O, Bože – povika on – kako sam to dospio u mlin?

Ali ubrzo shvati gdje se nalazi pa dobro pripazi da ne padne među zube i ne bude drobljen. Tako je morao skliznuti u želudac.

– U ovoj sobici su zaboravili prozore – reče on – ni sunce ovamo ne dolazi, niti se svjetlo pali.

Smještaj mu se nije nimalo dopao. A najgore je bilo što je kroz vrata dolazilo sve više sijena i postajalo sve tješnje.

U velikom strahu on povika što je mogao glasnije:

– Ne donosite više sijena, ne donosite više sijena!

Služavka, koja je upravo muzla kravu, kad ču da neko govori, a nikoga ne vidi, i to onim istim glasom koji je noćas čula, trže se i toliko prepade da klonu sa stoličice i prosu mlijeko. Brzo se podiže i trčeći prema gospodaru povika:

– Joj! Gospodaru, krava je progovorila.

– Ti si poludjela – odgovori bogataš, ali ipak počne u štalu vidjeti što je. Kad, samo što je ušao u štalu, Palčić opet povika:

– Ne donosite više sijeno, ne donosite više sijeno.

Uplaši se i bogataš pa naredi da kravu ubiju. I tako baciše i kravu i želudac u kojem je bio Palčić. Palčić je mnogo muka imao da se izvuče van i baš kad je uspio promoliti glavu, eto nove nesreće: dotrča gladan vuk i u jednom zalogaju proguta čitav želudac. Ali Palčić nije gubio hrabrost. "Možda ću se", mislio je, "moći sporazumjeti s vukom", i doviknu mu iz želuca:

– Dragi vujo, ja znam gdje ima divne hrane.

– Gdje to? – upita vuk.

– U jednoj kući, uvući ćeš se kroz dimnjak i naći kolača, slanine i kobasica koliko god hoćeš.

I on mu točno opisa kuću svoga oca.

Vuku nije trebalo ponavljati. On se noću uvuče kroz dimnjak, uđe u ostavu i naždera se do grla. Kad se zasatio, htjede izaći, ali je bio toliko debeo, da istim putem više nije mogao van. Palčić je s time i računao, pa sad počne vrištati u vučjem trbuhu. Čičao je i podvriskivao koliko god je mogao.

– Smiri se – zaškripi vuk zubima – probuditi ćeš ljude.

– Da ne bi – reče mališan – ti si se sit najeo, hoću se i ja veseliti. Pa opet počne vikati iz sve snage. Od te buke se najzad probudiše njegov otac i majka, potrčaše do ostave i proviriše kroz pukotinu. Kad vidješe da je unutra vuk, otrčaše donijeti sjekiru i štap.

– Ti stani iza mene – reče čovjek kad uđoše u sobicu – ako od mog udarca ne bude mrtav, trebaš ga ti udariti. Palčić ču glas svoga oca i povika:

– Dragi oče, ja sam ovdje, evo me u vukovom trbuhu. A otac reče sav sretan:

– Hvala Bogu, vratilo nam se naše drago dijete!

On reče ženi da ostavi sjekiru da ne bi povrijedila Palčića, pa zamahnu štapom i udari vuka po glavi tako snažno da se ovaj odmah sruši. Poslije toga izvukoše mališana van.

– Ah – reče otac – brinuli smo se za tebe! Gdje li si sve bio?

– Ah, oče, bio sam u mišjoj rupi, u kravljem želucu, u vukovom trbuhu. Ali sad ostajem kod vas.

– A mi te više nećemo prodati, ni za sva blaga ovoga svijeta – rekoše roditelji milujući i ljubeći svog dragog Palčića. Oni mu dadoše jesti i piti i napraviše mu novo odijelo, jer se staro na putu poderalo.

Kako slika dolazi u televizor?

Zanimljivo je da su se ljudi dosjetili načinu kako neku sliku prenijeti istovremeno sa zvukom, na neko udaljeno mjesto.

Za početak, da bi se slika i ton poslali "u zrak" potrebno ih je pretvoriti u električne impulse. Tome služi kamera. Leća na kameri prenosi sliku na staklenu ploču koja je osjetljiva na svjetlo. Ploča izbacuje elektrone (mala čestica), ovisno o tome koliko je svjetla na nju palo.

Na drugom kraju kamere (u cijevi), nalazi se uređaj koji snop elektrona pomiče lijevo – desno u 625 linija. Tako "obrađeni" električni impulsi odlaze u pojačalo koje ih šalje u antenu (recimo sljemenskog tornja), a otuda u pojačala u tvoj televizijski prijemnik. Televizorski prijemnik ima isti uređaj kao i cijev kamere, to jest, onaj "uređeni" snop elektrona pomiče lijevo-desno po TV ekranu i na taj način "vjerno" prenosi sliku. To se, naravno, mora odvijati vrlo brzo kako sliku ne bi vidjeli u linijama. Za prave znalce, reći ćemo da se 625 linija ispiše 25 puta u jednoj sekundi!

Kako se prognozira vrijeme?

Nekad su ljudi promatrali prirodu, gledali u nebo, proučavali biljke i životinje i tako saznavali kakvo će biti vrijeme.

Danas informacije o vremenskim procesima na Zemlji prikupljaju meteorološki sateliti. Oni analiziraju i snimaju oblake, mjere temperaturu morske površine, brzinu vjetrova te količinu vlage u troposferi (najniži dio atmosfere). Sateliti svakih pola sata šalju podatke i fotografije meteorološkim postajama na Zemlji te meteorolozi na temelju toga donose zaključke.

Osim uz pomoć satelita, za prognoziranje vremena se svakodnevno prikupljaju podaci iz cijeloga svijeta. Postoji više od 8000 meteoroloških postaja koje bilježe promjene u troposferi. Te se postaje nalaze na kopnu, brodovima, naftnim platformama, zrakoplovima i balonima. Potom se ti podaci prosleđuju računskim centrima u Moskvi (Rusija), Washingtonu (SAD) i Melbourneu (Australija) i na temelju tih podataka nastaje regionalna i globalna vremenska prognoza.

Tu prognozu meteorolozi kombiniraju s vlastitim mjerenjima i tako stvaraju prognozu za svoju zemlju. Kad je riječ o vremenskoj prognozi za idućih 36 sati, uspješnost prognoze je čak 90 posto.

Zašto se vidimo u ogledalu?

Ogledalo je glatka površina koja pravilno odbija svjetlost.

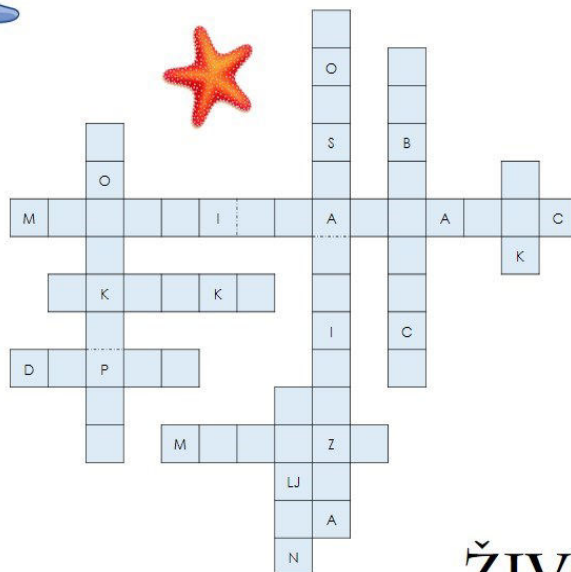
Kad svjetlost padne na neku površinu, ona se ili upije ili se odbije, tj. vrati se natrag.

Svjetlost se odbija od ogledala gotovo isto kao što se lopta odbija od zida. Ako loptu bacite ravno na zid, ona će se vratiti u pravoj liniji. Ako je bacite pod kutom, ona će se odbiti pod istim kutom na drugu stranu.

Kad svjetlost padne na ogledalo pod nekim kutom, ona se pod jednakim kutom odbija na drugu stranu. Prvi kut se naziva upadni kut, a drugi kut odbijanja. Ta su dva kuta uvijek jednaka.

Ogledalo koje se obično upotrebljava je ravno, što znači da je njegova površina ravna. Kriva ogledala ne daju vjernu sliku predmeta koji se u njima ogleda, nego ga iskrivljuju. Ogledalo se sastoji od komada stakla, koje je na poleđini prevučeno nitratom srebra. Srebrnkasta pozadina sprečava prodiranje svjetlosti kroz staklo. Taj sloj zapravo i odbija svjetlost, a staklo služi samo da bi se osjetljivo srebro zaštitilo od ogrebotina i tamnjenja.

Međutim, u ogledalu je slika uvijek obrnuta. To se događa zato jer se zrake koje upadaju s desne strane odbijaju na istu stranu, pa nam je, gledano u zrcalu, desna strana predmeta uvijek s desne strane. Kad bi umjesto zrcalne slike pred nama stajao pravi predmet, njegova desna strana bila bi s naše lijeve.

ŽIVOT U MORU

OTKRIJ KOJE SE SVE ŽIVOTINJE KRIJU U
PREMETALJKAMA I NJIHOVE ISPRAVNE NAZIVE
NAPIŠI U TABLICU

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	
12.	
13.	

TAT I SIN

Tata: Koga više voliš, mamu ili tatu?

Sin: Oboje.

Tata: Dobro, recimo ovako; da ja odem u Pariz, a mama u Ameriku, gdje bi ti otišao?

Sin: U Ameriku.

Tata: Zašto?

Sin: Jer je to super zemlja.

Tata: A da sam ja u Americi, a mama u Parizu, gdje bi otišao?

Sin: U Pariz.

Tata (već iznerviran): Ali zašto?!

Sin: Pa ... jer sam već bio u Americi!

TORTA

Tomica brzo ulazi u kuću, sjeda za stol i počne pohlepno jesti tortu.

Majka mu kaže:

- Polako, Tomice, misli malo i na brata!

- Pa cijelo vrijeme mislim na njega. Zato ovako i žurim!

MALI KOMARAC

Mali komarac se vraća kući nakon svog prvog, probnog leta.

- I kako je bilo, sine? – pita ga mama.

- Fantastično! Svi su mi pljeskali.

PAUN

Perica je jedva dočekao proljeće, pa je pošao s mamom u Zoološki vrt. Ugledao je pauna i uzviknuo:

- Mama, mama, vidi! Kokoš je procvjetala!

ZNANJE

Pita sin tatu:

- Tata, zašto je nebo plavo?

- Ne znam, sine.

- A zašto je trava zelena?

- Ne znam, sine.

- A zašto je more slano?

- Hmm... ne znam.

- A tata, jel' se ti ljutiš kad te ja stalno pitam?

- Naravno da ne, sine. Pa kako ćeš naučiti ako me ne pitaš ...

KRIJESNICE

Muju i Hasu su po noći izboli komarci.

Čuli su da ako navečer pogase sva svjetla, komarci neće dolaziti.

I tako drugu noć oni pogase svjetla, kad ulete krijesnice.

Poviče Mujo: "Bjež'mo Haso, evo ih s lampama!".

PRLJAVCI

- Mama, jučer je učiteljica poslala Tomicu kući, jer je došao u školu prljav!

- Tako treba! Je li bilo rezultata?

- Jest, danas su svi došli u školu prljavi.

POSLOVICA

Prozvao učitelj Pericu:

- Reci nam jednu poslovicu, Perice!

- Tko rano rani, dvije sreće grabi!

- Bravo! Reci nam još jednu!

- Pametnome i jedna dosta!